

Stapânii lumii. Eminentul profesor american de origine româna Anghel Rugina despre GRUPUL DIN UMBRĂ care conduce lumea

octombrie 19, 2014 [blackjack2 comentarii](#)

„Fie ca vreți, fie că nu, vom avea un guvern mondial. Singura chestiune este dacă va fi acceptat sau impus.”

(James P. Wartburg, bancher american și consilier financiar al Președintelui Franklin D. Roosevelt)

Pe la începutul anilor 2000, exista un talk-show pe Antena 1, care se numea: „Marius Tucă Show”. Acest excelent ziarist invita în emisiunile sale, cele mai reprezentative personalități ale momentului, de la președintele statului, primul ministru și membri ai guvernului, până la sportivi, oameni de cultură sau de știință... pe scurt, invita în fiecare seară, „Omul zilei”! ... Era unul dintre programele cele mai așteptate și mai urmărite, întrucât realizatorul nu-și „ierta” pentru nimic în lume invitatul, supunându-l unui continuu tir de întrebări, care de care mai provocatoare și mai indiscrete referitoare la activitatea profesională sau acțiunile publice ale acestuia.

Într-o seară de acum circa zece ani, l-a avut ca invitat pe marele nostru economist și academician Anghel Rugina, profesor universitar de anvergură mondială, care din păcate s-a stins din viață... Emisiunea de pe Antena 1 din acea seară avea să devină, pentru toți cei care

am urmărit-o, absolut memorabilă.

Sub Ceaușescu, Anghel Rugină a fugit din țară, trecând Dunărea înot la sârbi. A fost rănit la picior de un grănicer român, dar a reușit în cele din urmă să ajungă în Statele Unite, unde a devenit membru corespondent al Academiei Statelor Unite, șef de comisii economice și consilier în diferite guverne americane.

Pentru cine vrea să se edifice mai pe larg despre personalitatea acestui român de excepție recomand lectura de pe Wikipedia și din alte surse on-line.

La un moment dat, cu toată experiența sa, Marius Tucă a scăpat invitatul de sub control. Personajul „de mare calibru” din acea seară, a pus treptat stăpânire pe emisiune, toată pregătirea acesteia ducându-se „pe apa Sâmbetei”, deoarece răspunsurile sale la întrebările moderatorului depășeau cu mult tiparul emisiunii, prin amplitudine, prin modul în care erau documentate și mai ales prin consecințele lor!...

Erau răspunsuri care impuneau de la sine alte întrebări și tot așa... Ca un bulgăre de zăpadă lăsat să se rostogolească pe o pantă proaspăt ninsă!... Dar să vedem ce s-a întâmplat, concret! Domnul Rugină a afirmat la un moment dat, că a fost invitat acasă la George Bush! La „Casa Albă”, bineînțeles. Fiica domniei sale era prietenă și colegă de facultate cu gemenele președintelui american, iar acesta a vrut să îl cunoască personal, așa că l-a invitat la o cină în cel mai bine păzit obiectiv al planetei. Și când Marius Tucă l-a întrebat cum e de fapt președintele american „în privat”, au început dezvăluirile:

Anghel Rugină (A.R.): George Bush este un texan simpatic, cinstit și foarte de treabă, dar nu face ce vrea el!...”

Marius Tucă (M.T.): Cum, adică, nu face ce vrea el? Păi nu este el cel mai puternic om de pe planetă? Nu conduce el guvernul celui mai puternic stat din lume?” A întrebat, Tucă.

A.R.: Păi, nu prea... „Se vede treaba că trebuie să fac unele precizări, a mai „ca să se știe și ca să puteți înțelege mai bine”!...

Dragii mei, lumea asta este condusă de un fel de guvern mondial, format dintr-un grup de circa 250-300 de persoane, super-bogate, super-puternice și super-bine-informate, care trăiesc „ca în sânul lui Avram”!

Oamenii ăștia dețin puterea absolută pe planetă.

În afară de accesul imediat la toate resursele economice și la cele mai recente descoperiri tehnico-științifice, multe ținute în secret, au la dispoziție, în toate țările lumii, institute de cercetări psiho-sociologice, cu ajutorul cărora țin sub control toate popoarele planetei. Acestea le indică personajele politice cele mai „potrivite” pentru a „câștiga alegerile”, în mod „democratic” în cele mai importante state ale lumii; importante nu numai ca număr de locuitori, dar mai ales prin resursele lor naturale, prin puterea economică, militară sau prin poziția lor strategică.

Practic toți conducătorii statelor importante ale planetei sunt „aleși” cu „binecuvântarea » acestui „Grup”, și toți cei aleși nu fac altceva decât să pună în practică „directivele” trasate de acesta...”

Telespectator (T.S.): Domnule Anghel Rugină, face și România parte dintre țările vizate de „Grup”?

A.R. : Da. Și ca dovadă vă aduc faptul că, înainte cu două luni de alegerile din 2000, persoana care a câștigat alegerile prezidențiale, a fost în vizită „privată” în Statele Unite, iar la două săptămâni de la câștigarea alegerilor, primul ministru proaspăt numit a făcut același lucru. Au fost amândoi să-și ia „foaia de drum”...

T.S.: Adică dumneavoastră vreți să spuneți că pe președintele nostru ni l-au ales americanii?

A.R. : Nu o spun eu. Așa este. Numai că nu americanii, ci „Grupulcare conduce. În America a avut loc doar acceptarea și instruirea personajelor.”

T.S.: Să vă fie rușine domnule, Rugină... Să vă fie rușine că ați ajuns la vârsta pe care o aveți, cu capul plin de păr alb, ca și mine și că ne mințiți în halul ăsta... Nu știu ce interes aveți să o

faceți, dar vreau să vă spun că pe președintele nostru l-am ales noi, cu toții, prin votul nostru, că așa am vrut noi !

Să vă fie clar: așa am vrut noi! Și apoi cum să ni-l aleagă alții când este o comisie de votare care verifică vot cu vot, de la toate partidele... Sunteți un mincinos! Domnule Marius Tucă, nu mai chemați, domnule, din ăștia... Bună seara!...

A.R. : Dragă domnule, te felicit!... Te felicit că ai ajuns la vârsta la care ai capul plin de păr alb și că ai trăit până acum cu impresia că ai putere !

Că votul tău contează! Poți să mori fericit în cazul ăsta! Eu nu am vorbit pentru cei care au vârsta și convingerile dumatiale. Eu am vorbit pentru cine are urechi să audă și minte să înțeleagă !...

În ceea ce privește votul, nu uitați vorbele lui Stalin, care zicea că nu contează cine și ce votează, contează doar cine numără voturile !

Astăzi cu voturile centralizate electronic treaba asta a devenit un simplu joc pentru un informatician: cu un program deștept, printr-o simplă atingere a unei anumite taste, voturile plus ale unui candidat se adună discret la cel care trebuie să iasă...

Îmi spui că nu știi ce interes am...

Am interesul ca POPORUL MEU SĂ AFLE... Să afle și să înțeleagă! Să înțeleagă că la nivel global „cărțile sunt făcute”! Oamenii ăștia sunt prea deștepți și prea puternici!...”

T.S.: (chiar dacă se tratează de către un alt telespectator lăsăm inițialele cu titlu generic, pentru cursivitatea mesajului): Dar cine sunt oamenii ăștia? Este vorba de Francmasonerie?

A.R. : Sunt și masoni în „grup”, dar nu sunt majoritari!

T.S.: Atunci, despre cine este vorba? E sultanul Bruneiului? Bill Gates? Sau cine altcineva?

A.R.: Mai, băieți... Pe oamenii ăștia nu-i cunoaște nimeni... Adică nimeni dintre „muritorii de rând”! Ce, sultan? Ce, Bill Gates? ăștia sunt mici copii, pe lângă cei din “GRUP”! Trebuie să înțelegeți că adevărații bogați ai lumii nu apar în nici un top, al niciunei reviste... Se bucură de anonimat pentru ca astfel să aibă libertate deplină de mișcare.

Doar un număr limitat de persoane, alese pe sprânceană, cunoaște identitatea unora dintre ei, alte persoane „alese”, cunosc pe altele, și tot așa. Nimeni nu poate pune toate piesele acestui puzzle împreună...

Nici măcar președinții marilor state ale lumii. Directivele ajung la ei prin interpuși. V-am spus că este vorba despre oameni deosebit de inteligenți și despre o organizare perfectă!...

T.S.: Atunci sunt evreii?

A.R.: Sunt și evrei dar nu sunt majoritari!

T.S.: Arabii? Sunt și arabi? Că ăștia au petrol...

A.R.: Dragii mei, sunt reprezentanți de peste tot, într-o proporție echilibrată. În asta și constă succesul „Grupului”, deciziile în interiorul lui se iau într-un mod absolut democratic, iar locul în acest „Grup” se moștenește, pe principii monarhice, cei ce urmează să intre fiind foarte bine testați și pregătiți în acest sens...

T.S.: Bun, și cam de când se întâmplă chestiile astea?”

A.R.: Se zice că acest „Grup” a luat ființă cam pe la începutul anilor 1800, cu scopul declarat de a prelua conducerea lumii. Prima mișcare cu relevanță la nivel planetar ar fi fost inițierea valului de revoluții din Europa anilor 1848. Apoi „Grupul” a încercat preluarea puterii pe tot globul prin intermediul ideologiei comuniste.”

T.S.: Cum adică, să preia puterea în lume cu ajutorul comunismului? Păi comunismul nu zice că totul este al tuturor? Nu înțeleg. Puteți să ne explicați?”

A.R.: O.K. Să raționăm un pic... Deci ideologia comunistă spune că totul este al tuturor, este adevărat, dar și că nimeni nu poate dezlipi nici un strop din bunurile în comun pentru folosul său personal. Deci totul este al tuturor și în particular al nimănui.

Și chiar dacă nu sunt ale nimănui, după victoria planetară a comunismului, aceste bunuri trebuie totuși “administrate” de cineva. Și de ce acel cineva n-ar putea fi un „Grup” de

administratori la nivel mondial de, să zicem... 250-300 de persoane!... ” ...Toată lumea... mută. Inclusiv Marius Tucă...

Și domnul profesor a continuat: “Toate mișcările de rezonanță mondială de după 1848, s-ar fi produs cu acceptul acestui „Grup”. Totul bine studiat. Totul cu un scop precis. Bineînțeles că au apărut și evenimente neprevăzute.

La un moment dat, liderii comuniști, supuși unei propagande deșănțate cu scopul creării cultului personalității, pe criterii de marketing politic, au început ei înșiși să creadă în ceea ce propovăduiau și să se creadă niște ZEI în viață, așa că au scăpat de sub control.

Și atunci a fost nevoie de crearea unei ideologii care să contrabalanseze comunismul și anume fascismul. Și așa a pornit cel de-al doilea război mondial...

Și când și fascismul a început să aibă derapaje i s-a opus o coaliție mondială, și pentru că nu fusese înfrânt comunismul “independent”, a fost nevoie de un “război rece”, care s-a încheiat așa cum știm cu toții, cu victoria “GRUPULUI”, asupra copilului rebel – comunismul!

Acum suntem în faza în care „Grupul” se concentrează asupra unei noi strategii de putere și anume “GLOBALIZAREA”. Au fost create organisme la nivel global în sprijinul acestui concept: NATO, G8, G20, FMI, Banca Mondială, BERD, Comunitatea Europeană, etc...

Trebuie să recunoaștem că acest „Grup” a avut un rol foarte important în menținerea unui echilibru strategic la nivel mondial. În perioada dominației acestuia, nivelul de trai al populației a crescut în mod constant, nu peste tot e drept dar încă se mai lucrează la acest lucru prin intermediul organismelor mondiale controlate de „Grup”.

De asemenea nivelul tehnologic a cunoscut un progres uriaș care nu ar fi fost posibil fără direcționarea resurselor necesare în acest sens.

“Drepturile omului” sunt impuse permanent pe ordinea de zi a tuturor reuniunilor la nivel mondial, sau regional, acolo unde acestea nu sunt la înălțimea momentului.

În general se impune o nouă ordine mondială, care încearcă să înlăture haosul, anarhia și pericolele potențiale la nivel planetar... V-am spus că este vorba despre persoane deosebit de inteligente.

E drept, uneori sunt mai răi câinii, că stăpânii, dar sunt sigur că la momentul oportun, stăpânii își vor pune câinii cu botul pe label!...”

Marius Tucă (M.T.): Domnule Anghel Rugină, m-ați uimit! De unde știți toate astea?

A.R.: În cercurile academice americane se dezbat destul de des subiecte de genul ăsta!”

M.T.: Și nu vă este frică să dezvăluiți aceste lucruri?

A.R.: În primul rând, am o vârstă: „mi-am trăit traiul, mi-am mâncat mălaiul”, și apoi sunt lucruri, repet, deja cunoscute, iar scopul pentru care am făcut-o este de a limpezi cumva apele și de a potoli spiritele înfierbântate din România, care încă mai cred că tot ceea ce zboară se mănâncă!...

T.S.: Și noi ce trebuie să facem?”

A.R.: Aici am vrut să ajungem cu discuția noastră!... Pentru noi, important este să ne facem viața frumoasă în jurul nostru. Să lăsăm gândurile mari, la scara internațională, că acolo jocurile sunt făcute și echilibrele nu trebuie rupte !

Nu avem nici informațiile, nici competența, nici resursele și nici mijloacele necesare să acționăm la un nivel atât de înalt. Putem în schimb să ne comportăm civilizată, să ne educăm bine copiii, să ne conservăm și să ne protejăm mediul în care trăim, să ne respectăm și să ne ajutăm, pe scurt: să ne trăim viața liniștiți...”

Au trecut zece ani de la această emisiune. E greu să uiți așa ceva. În acest răstimp am încercat să deschid ochii și să înțeleg ce se întâmplă în jurul meu.

Bineînțeles că dialogurile de mai sus sunt reproduse din memorie, întrucât nu am găsit arhivată emisiunea, pe internet, și trebuie tratate cu rezerva necesară în acest caz. Memoria poate juca feste oricui.

La un moment dat mă întrebam dacă această emisiune chiar a avut loc în realitate sau doar în

imaginația mea.

Subiectul este bineînțeles foarte incitant, și existența unui „Grup” de persoane inițiate care „stăpânesc” lumea, a fost unul dintre primele lucruri care m-au frapat în romanele lui Pavel Coruț.

El i-a numit în aceste romane „Bubuli”, Anghel Rugină l-a numit „Grup”.

Pavel Coruț i-a menționat pe „Bubuli” sub rezerva împletirii fanteziei cu realitatea. Anghel Rugină a părut ceva mai concret.

Ambii însă ne recomandă să ne trăim viața liniștiți. Sunt două personaje importante ale României și ne putem mândri că suntem contemporani cu ei, chiar dacă domnul Anghel Rugină între timp a trecut în neființă. Și dacă ne mândrim cu ei, să încercăm să le și dăm ascultare !

Concluzia finală: Să ne facem viața frumoasă în jurul nostru, și să o trăim în armonie.

La 15 decembrie 2008 a trecut în neființă, la 95 de ani, eminentul economist american de origine română Anghel Rugina.

Născut la 24 mai 1913 la Vizurești, jud. Tecuci, a absolvit cursurile Școlii Comerciale Superioare din Galați, după care a urmat cursurile Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale din București unde i-a avut ca profesori pe Virgil Madgearu, Victor Slăvescu și Nicolae Iorga obținând diploma în 1936.

În 1947 a obținut un al doilea doctorat cu profesorul Eucken, iar doi ani mai târziu, publică prima sa carte în limba germană: *Geldtypen und Geldordnungen Fundamente für eine echte all-gemeine Geld- und Wirtschaftstheorie*. Acest volum i-a adus în anul 1950 o invitație de a profesa în Statele Unite și astfel a început să predea cursuri de economie politică la Universitatea din Portland, Oregon.

În 1955 primește cetățenia americană.

În 1990 a revenit în țară și și-a oferit sprijinul pentru abordarea problemelor delicate ale tranziției economiei naționale spre economia de piață. A publicat o lucrare despre ”miracolul economic românesc” pe care îl credea posibil având în vedere politici monetare pentru realizarea unei monede stabile (leul de argint).

BNR, al cărui funcționar a fost în anii tinereții sale a decis, în semn de omagiu, să acorde numele sau unei Sali din clădirea Băncii, iar academicianul Tudorel Postolache a propus realizarea de către Academia Română a tiparirii operei integrale a celor trei mari economiști români: Nicolae Georgescu Roegen, Anghel Rugina și Costin Chirițescu. Anghel Rugina a publicat peste 50 de lucrări în care a abordat problemele din economia mondială punând în centrul operei sale omul, în dauna profitului maxim.

Cel de-al IV – lea Congres Mondial de Economie Socială de la Toronto (august 1986) a fost organizat în onoarea lui Anghel Rugina, având ca temă principală ”Drumul înainte – a treia

revolutie în gândirea economica”

Intr-un interviu din 2005, Anghel Rugina si-a exprimat dorinta de a dona Academiei Romane toata biblioteca sa si suma de 200.000 \$ pentru instituirea unui premiu acordat pentru ideile noi aduse din domeniile economiei si stiintelor sociale din Romania.

Inchei cu ce spunea Anghel Rugina în 1997 :

“Ma nelinistesc si ma preocupa suferintele poporului roman nu numai din prezent, dar inca si mai mult faptul ca ele se pot prelungi si dupa intrarea în mileniul III. Situatia de dezechilibru major în care se afla omenirea pe întregul glob pamantesc nu poate ramane asa multa vreme. In veacul al 20-lea probleme mari nu au fost rezolvate cum se cuvine, ci doar au fost amanate prin tot felul de compromisuri si scheme artificiale. Iar problemele nerezolvate si cumulative sunt forta cea mai puternica care aduce schimbari în istorie, unele pe cale pasnica iar altele prin revolutie si varsare de sange.

Gândirea economica a veacului al 20-lea a fost dominata în Apus de doctrina lui Keynes iar în Rasarit de doctrina lui Marx.

Doctrina lui Marx în Rasarit a cazut din cauza Principiului Imposibilitatilor în Practica Economica. Doctrina lui Keynes va cadea si ea în secolul ce urmeaza tot din cauza aceluiași Principiu al Imposibilitatilor în Practica, desi se va derula altfel decat la Rasarit.

La începutul Noului Mileniu va avea loc « Marea Transformare » (The Great Transformation). Este foarte greu de prezis pana la urma pentru ca lupta dintre diferite forte nu se da în camp deschis.

Pe de o parte e spiritul mercantil, conservativ de status quo pentru regimul capitalist reprezentat prin conducerea marilor întreprinderi comerciale si financiare la nivel national si international, care are încredere în doctrina economica ramasa de la Keynes, desi bariera principala se afla în Principiul Imposibilitatilor în Practica.

Pe de alta parte se afla spiritul reformist reprezentat prin intelectuali si profesioniști, mai mult sau mai putin de stânga, unii ajunsi deja în posturi de raspundere în mai toate organizatiile internationale.

Acestia agita teza ca problemele sunt acum la nivel global dar nu ofera nimica nou în afara de Keynes si Marx din umbra. Si aci tot Principiul Imposibilitatilor este piatra cea mare care sta în fata casei.

Eu ma straduiesc de multi ani sa dovedesc ca problemele mari ale timpului nostru nu se pot rezolva nici prin Keynes si nici prin Marx.”

Rapirea Europei

Aceasta statuie, din fata cladirii Winston Churchill, inspirata din mitologia antica, descrie o reprezentare mitica a vechii Europe.

Are la baza povestea în care Zeus s-a deghizat într – un taur alb pentru a o seduce pe frumoasa Europa, care era la cules de flori.

Atunci cand ea s-a apropiat de taur si i s-a urcat în spate, taurul a rapit-o si a profitat de ocazie pentru a fugi cu ea.

Surse: Acad. Dinu C. Giurescu, revista art-emis.ro ; lumeairinei.wordpress.com/; .likenews.ro/ cersipamantromanesc.wordpress.com